

Kalėdų Šventės Teikia Džiaugsmo Visiems!

Daug Visokių Rūpesnių Buvo Ruosiantis Kalėdų Šventėm

Pagaminti Valgius Kūčioms Nėra Taip Lengvas Darbas

Kaip dabar, taip ir seniau, prieš pat Kalėdas būdavo daugiau šventišku sujudimu, negu pačioje Kalėdų dienoje. Nekalbant jau apie dovanų parinkimą, Eglutės puošimas ir panašius dalykus, valgių gaminimas Kūčioms sėdaro nemažai galvosūkio šeimininkei ir jos pagalbininkėms.

Kalėdų išvakarėse prie Kūčių stalo sėdasi visa šeimyna. Į vaises būna pakviečiami ir pažįstami, kurie neturi šeimos. Jau seniai yra paprotys Kūčių stalą apdengti šieniu. Patys valgiai buvo pasnikiški. Valgių gaminiui naudojo ir pieno produktus. Be silkių, žuvų, grybų, kopūstų, aguonų, medaus ir įvairių daržovių, beveik neapsieinama, tik kiekvienas savaip pasigamina.

Be to, patiekiami įvairūs saldūs valgiai. Lietuvoje kaimas mėgdavo avižinį kisielių, nors jis nėra ypatingai skanus, bet kiekvienas turi paragauti. Taip pat išverdami kviečiai, pupos arba žirniai. Bet ir pagaminti vieną ar kitą valgį reikia mokėti. Čia bent trumpai susipažinkime su tų "patrovų" paruošimu.

...Silkės su paspirtais svogūnais. Geros rūšies riebias silkės reikia gerai išmirkyti. Išmirkytas nulupti, išvalyti ir supiaustyti į 4 ar 5 gabalėlius. Silkės, gražiai sudėti ant lėkštės arba pusplūdžio. Supiaustyti riekelėmis daug svogūnų ir paspirtinti juos aliejumi iki truputį pagels. Paspirtintus svogūnus truputį atausyti, bet dar šiltus, užpilti ant silkių. Valgyti su virtomis bulvėmis.

Daržovių salotėliai. Įvairias virtas daržoves: bulves, morkas, burokėlius, pupeles ir kt., taip pat ir raugintus kopūstus, burokėlius ir agurkus supiaustyti pusantro celiu didumo į gabalėlius, pridėti keletą supiaustytų marinuotų arba sudėty grybų, taip pat smulkiai supiaustytą mirkytą silkę ir kietai virtą kiaušini. Galfma pridėti ir smulkiai supiaustytos rūkytos silkės.

Viska sudėti krūvon, užbalti gero aliejaus, truputį citrinos sulčių arba acto, viska gerai sumaišyti ir leisti porą valandų pastovėti. Paduodant į stalą, paruošti įvairiai supiaustytas burokėliais, morkomis ir kiaušiniams.

Kapūstiniai su grybais ir ryžiais. Įdėti į verdantį vandenį kopūsto galva. Kai suminkštės, išimti iš vandens, išskirstyti lapus, vėl sudėti į verdantį vandenį ir keleta kartu užvirinti. Paskui išimti, sudėti ant rėčio, kad nutektų vanduo. Atskirai išvirti atskiroje stiklinėje vandens 80 gramų ryžių, bet labai nesuvirinti.

Išvirti 50 gramų džiovintų grybų ir du kiaušinius. Paspirtinti aliejute du svogūnus. Grybus ir kiaušinius smulkiai sukapti. Viską — ryžius, gry-

bus, kiaušinius ir svogūnus gerai sumaišyti ir pasūdyti, pagaminti skonį.

Pagamintą masę sudėti ant kopūstų lapų. Lapų kraštus užlenkti, suvynioti ir perišti su siūlu, kad neišsivyniotų. Visus kopūstinius sudėti į puodą, užpilti truputį viralo (kuriame virė kopūstai) ir pridengus, patroškinti. Iš grybų sultinio padaryti grybų padažą.

Aguonų pienas. Nuplikyti pušę svoro aguonų ir gerai sutrinti, kad visi grūdėliai virstų miltais. Įpilti 5 stiklines vandens, išmaišyti ir palaikyti vieną valandą, paskiau persunkti ir per drobėlę gerai išspausti. Aguonų pienu pasaldyti cukrum arba medum. Atšaldyti paduodant į stalą. Aguonas su naudoti aguoniniams pyragaičiams arba saldžiai aguoninei košei su preskučiais.

Praskiestas medus. Praskiesti su vandeniu (2 stiklines) 1 stiklinę gero medaus, užvirinti ir atausyti. Duoti prie kisielių ar virtų kviečių.

Virti kviečiai. Gerai nuplautus kviečių grūdus išvirti, kad būtų minkšti. Valgyti šaltus su aguonų pienu arba praskiestu medum.

Komunistai Pažabojo ir Rumunijos Gydytojus

Rumunijos sostinėje Bukarešte, kaip praneša komunistų spauda, apie 1,200 gydytojų "savanoriškai ir entuziastingai" atsisakė privačios praktikos ir sutiko dirbti valstybės išlaikomose ligoninėse.

Toji gydytojų kova, kuri tęsėsi jau keletą metų, buvo, pagaliau, komunistų laimėta.

Pradėjęs Keliauti Nežino Kur Sustoti

Malajietis Pakhar Singh, 21 metų, atvyko Anglijon, kad savanoriu įstotų į britų kariuomenę ir tuo būdu "pamatytų pasaulį."

Išvykęs iš Malajų, jis jau atliko 12,000 mylių kelionę, pravažiavęs Indija, Afganistana, Turkija, Graikija, Jugoslavija, Italija, Šveicarija ir Prancūzija. Bet jam, atrodo, to dar nepakanka.

Jis norėjo mane tik pavaišinti — sumurma žudikas ir ištraukęs tą bonką ištuština ją iki dugno. Paskiau nueidamas sako:

—Sudiev, kaimyne! Dievas yra liudininkas, jog išpildžiau tavo paskutinį norą — pavaišinti mane.

Darbas — laimės šaltinis.



Spėjama, Jog Šventėms Išpirks Prekių už 200 Bilionų Dolerių

Kalėdinis biznis pradeda taip įsisiūbuoti, jog kaikurie rimti statistikai pranašauja, jog švenčių pirkiniams šiais metais žmonės išleis rekordinę sumą pinigų — 200 bilionų dolerių.

Tai rodo, jog ekonominė recesija baigia išsilyginti ir žmonės turi daugiau pinigų pirkiniai įvairių reikmenų. O išleisti švenčių sezono bilionai dar labiau išjudins šio krašto pramonę.

Milžiniško Dydžio Knyga

Britų Muziejuje, Londone, yra nepaprastai didelis atlasas. Jo aukštis siekia arti 3 metrus, o jo svoris daugiau kaip 400 svarų. Pernetimui iš vienos vietos į kitą reikalinga ketveto vyrų.

Si milžiniška knyga buvo pagaminta 1660 metais Holandijoje ir dovanota anglų karaliui Karoliui II.

Seniau Lietuvoje visas laikotarpis nuo Kalėdų iki Trijų Karalių vadinosi: tarpšvenčiu, o visi tų savačių vakarai — šventvakariais.

Saulė nusileidus, tais šventvakariais neleistina buvo sunkių darbų dirbti.

Atliko Dirigentui Meškos Patarnavimą

Kai garsusis dirigentas Leopold Stokowski dirigavo Philadelphia simfonijos orkestrą, įvyko neįtikėtinas dalykas. Už scenos, grciant Beethoveno overtiura "Eleonora", turi praskambėti ragas. Bet per koncertą iš užkuliesio nepasigirdo jokio garso. Užpykęs dirigentas nubėgo už scenos patirtį, kas atsitiko ir ten pamatė, kad dežuruojantis gaisrininkas stipriai laiko iš jo glėbio norintį ištrukti muzikantą.

—Pone dirigente, išdidžiai pareiškė Stokowskiui gaisrininkas — tas beprotis norėjo už scenos subausti tuometu, kai tamsta dirigavai orkestrą! Laimė, man pavyko jį laiku sučiupti".

Menkos Progros Žinovui

Belgijos sostinės vienas dienraštis šiomis dienomis turėjo toki skelbimą:

"Esu prancūzų kalbos profesorius. Norėčiau gauti naktinio sargo, nešiko ar tarno darbą."

Skelbimas vaidžiai nusako inteligentijos kaikiuriuose kraštuose padėtį.

Per antrąjį pasaulinį karą žuvo 6,600,000 vokiečių karių ir civilių gyventojų.

Per antrąjį pasaulinį karą žuvo 6,600,000 vokiečių karių ir civilių gyventojų.

Per antrąjį pasaulinį karą žuvo 6,600,000 vokiečių karių ir civilių gyventojų.

Per antrąjį pasaulinį karą žuvo 6,600,000 vokiečių karių ir civilių gyventojų.

Senovės Romėnai Kalėdas Skirdavo Saturno Garbei

Kiekvienas kraštas senovėje turėjo savotišką Kalėdų šventės interpretaciją. Tačiau visur šios šventės buvo skiriamos atžymėti kokį nors svarbų įvykį aplinkinėje gamtoje arba erdvėje. Kaip jau žinome, mūsų protėviai sujungdavo Kalėdas su saulutės grįžimu; germanų tautos surišdavo jas su Nauju Metų pradžia; romėnai skirdavo šias šventes Saturnui — džiaugsmo ir laimės dievui, kurio vardu praminta ir viena didesnių planetų saulės sistemoje.

Romėnai tikėjo, jog Saturnui valdant pasaulį, žemėje viešpatavo taika, visi žmonės buvo geri ir laimingi. Saturnalijos metu buvo nutraukiami visi darbai, išskyrus valgio paruošimą. Vyravo paprotis pasikeisti dovanomis, kurių tarpe buvo ir nedidelės molinės statulėlės bei žvakutės. Turtingieji per saturnalijų šventes valgė su savo tarnais-vergais ir kitais atvejais elgėsi su jais, kaip su sau lygiais.

Kita romėnų šventė buvo rishama su sausio mėnesio "kalėdomis", kuriomis buvo pradedami naujieji metai. Kalėdos buvo iškilmingai švenčiamos visur, kur tik reikėsi Romos galia. Per šias šventes vyravo paprotis pasikeisti geriais linkėjimais ir dovanomis, kurių tarpe išskirtini buvo medaus sausainiai, meduje virti vaisiai ir kiti su medum gaminti saldūs valgiai. Dovanų teikdavo iš aukso, sidabro ir žalvario puošalus. Kaip šviesos simboliai, dovanojamos buvo lempučių.

Romėnai mėgdavo kalėdas, nes šį šventę, anot jų: "pripašindavo žmones leisti pinigus, berleisti juos į kitas rankas ir pažinai su pinigais atsiveikinti."

Aforizmas

Kas tai prilgino moteries lūpas prie rožės. Kvailas palyginimas! Rožės lapeliai visad būna užsidarę...

KALĖDŲ PAPROČIAI ĮVAIRIOSE ŠALYSE

Šveicarijoje neištekėjusios merginos ir nevedę vyrai, varpams skambant, eina atsigerti po tris gurkšnius vandens iš devynių fontanų. Tai turi užtikrinti pastovią meilę ir laimingas vedybas.

Prancūzijoje Kalėdos yra šventė vaikų ir paauglių šventė. Suaugę dovanomis pasikeičia Naujų Metų pirmą dieną, tą dieną vaikstoma į svečius, aplankomi giminės. Kalėdas iškilmingai nėra švenčiamos, tik kūčių vakare valgoma ypatingu patiekalų gausi vakarienė.

Vokietijoje Kalėdos buvo šventiškai atžymimos jau nuo vienuolikto šimtmečio, bet pradžioje dvylikto amžiaus visą tauta pradėjo kalėdinį sezoną lydėti puotomis ir besilinksminant.

Padavimas sako, kad Kalėdų eglutės paprotį pirmas įvedė Liuteris. Eidamas per kraštą, jis buvo taip sužavėtas žvaigždžių spindėjimu padangėse, kad nukirto jauna eglaitė ir papuošė ją degančiomis žvakutėmis, kad vaikai suprastų, kaip atrodė dangus, kai gimė Kristus.

Vokiečiai dar laikošį seno papročio, po Kalėdų pietų apeiti aplink gyvenamus namus. Šią procesiją paprasčiai lydi senas žmogus, kuris mūša ant kaklo pakabinatą ir pilvą siekiantį nedidelį būgną. Po to įeinama į namus ir apeinami visi kambariai, kur senis būno garsais baido raganas ir piktas dvasias, išvaikydamas jas visiems metams.

Pagaliau visa eisena sustoja prie vaikų kambario, kurio durys atidaromos su ypatingomis ceremonijomis. Kambario vidury stovi žvakių šviesomis mirganti eglaitė, po kuria yra sudėtos vaikams dovanos. Šia proga ir vyresnieji pasikeičia kalėdinėmis dovanomis. Dovanas apžiūrėjus ir jomis pasidžiaugus, tėvai ir vyresnio amžiaus eisenos dalyviai ilgėsi laiką žaidžia su jaunimu.

Kiškelis Kalbasi su Paukštuku Apie Žiemą

Paukštelis: — Nupiovė jau visus javus. Laukai pliki paliko. Mieliausias kiškeli, kur tu glausies nuo šaltų vėjelijų?

Kiškelis: — Nesibijok! Kai laukai apsidengs gruodu, aš lakstysiu po krūmus ir maitinsiuos samanomis.

Paukštelis: — O kas bus, kai visi laukai sušals į ledą, ir sniegas pridengs viską? Kur dingsi, kiškeli?

Kiškelis: — Nebijau aš šalčių ir pusrny! Snieguose, kaip pūkuose išsikasiu urvelį ir atsigulsiu minkštai. O kai sušalsiu, pašokęs, auseles suglaudęs per laukus nukurstu, net sniegai dulks į šalis.

Viduriniai amžiais Naujieji Metai prasidėdavo gruodžio 25 dieną.

Kam aš tą lazda kirsčiau, kad nepasiremčiau.

PAŠEK MAN PASAKĄ

Pasek man pasaką kaip saulė audžia giją Tarp žemės ilgesio ir sapno neramaus, Kaip skleidžiasi žiedai baltų lelijų, Juodojančioj gelmėj virš tvenkinio niūraus.

Pasek man pasaką, kaip iš didžių pavojų, Pagundų žudančių, beprasmių sutemų Jaunystės sodan grįžt ir pėlynt laimės rojų Pasaulį šiam nykiam, be tėviškės, namų...

Gal būt širdis, grožybėje atgijus, Kaip saulė bus didi ir kaip rasa — tyra, Bet vėl ateis naktis — numirs auksinės gijos, Virpėdamos gailiai su vakaro žara.

Pasek man pasaką, kaip saulė audžia giją Tarp žemės ilgesio ir sapno neramaus, Kaip skleidžiasi žiedai baltų vandens lelijų, Juodojančioj gelmėj gyvenimo liūdnaus.

— P. Babickas.

Aple Seną Lietuvį Tikybą ir Papročius

Ką Svalimieji Yra Pasakę
Apie Lietuvį Ypatybes?

Zmogaus arba tautos būdo savumai gali pasireikšti tik esant tautai laisvai, ir tiems savumams susidaryti reikalingas ilgesnis laikas. Todėl, norint panagrinėti lietuvių būdo savumus, tektų pažiūrėti, kokio būdo jie buvo dar prieš-istoriniais laikais ir istoriniais laikais per tą laikotarpį, kol jų dar niekas nebuvo paverge. Norėdami geriau pažinti lietuvius, pirmiausiai turim pažvelgti į jų papročius.

Tie papročiai aiškiai parodo, kokios kilnios sielos buvo tie žmonės, kurie subėgė tokius papročius sudaryti ir jų laikytis. Papročiuose atsispindi lietuvių meilė gamtai, švaros ir tvarkos pamėgimas. Taip pat matom, kad šeimos santykiai lietuviams vertino nepaprastai aukštai (Kraševskis).

Ne mažiau, kaip prie šeimos, lietuviams buvo prisirišę ir prie savo tautinės tikybos. Lietuviams tikėjo pomirtinį gyvenimą, todėl savo artimuosius po mirties papuošdavo, kad jie ir kitame pasauly galėtų taip gyventi, kaip gyvenę iki mirties.

Lietuviams tikėjo, kad ypač karaliai, kurie žuvo begindami savo šalį, kitame gyvenime gyvena ypatingai linksmai ir laimingai, be jokio rūpesnio, ir ten turi tuos pačius žirgus, ginklus ir rūbus, su kuriais jie buvo laidojami. Taip pat lietuviams tikėjo, kad jie ir aname pasauly būdami saugoja savo tėvynę (M. Biržiška).

Todėl ir nužudyta savo Didįjį Kunigaikštį Kestutį lietuviams palaidojo kartu su jo kėvos žirgu, o patį Kunigaikštį taip aprenge ir apginklavo, lyg jis jūtų į kovą. Savo karvedžius lietuviams nepaprastai aukštai gerbė ir vertino jų strateginius ir organizacinius gabumus. Todėl,

jei kuris karvedys neturėdavo tų gabumų, tai turėdavo užleisti vietą kitam gabesniui, bet paprastai tos vadovaujamos vietos buvo paveldimos.

Iš kitos pusės, lietuvių karvedžiai, matydami nepaprastą savo karių atsidavimą vadui ir jų visišką ištikimybę, patys į kovą jodavo linksmi, drąsūs, o kovoje grumdavosi kaip liūtai, nesigailėdami savo sveikatos nei gyvybės. Jei kuris karys žūdavo begindamas tėvynę, tai jo artimieji nelabai raudodavo, bet jie nusiramindavo tik tuomet, kai senovės dvasininkas jiems pareiškėdavo, jog jis jau po laidotuvių mirusįjį yra matęs. Kad tuo mirusiojo giminės ištikintų, jis turėdavo jiems nupasakoti, kaip mirusis buvo aprengetas, papuoštas ir apginkluotas (Tetzner).

Tikybinės lietuvių apeigas atlikdavo dvasininkai, kurie buvo vadinami Krivėmis. Vyriausias dvasininkas buvo Krivių Krivaitis. Krivės buveinė vadinosi ramovė (Romuva). Ar ramovė buvo tik viena ar kiekviena sritis turėjo savo ramovę, dar galutinai neišaiškinta. Ramovėj ant aukuro degė amžina ugnis.

Kad ta ugnis neužgestu, turėjo saugoti Krivė, o jam padėdavo vaidilutės. Ta ugnis degėdavo paprastai po labai storu, plačiašakiu ažuolu. Gajelis, kuriame tas ažuolas augo, buvo laikomas šventu. Krivės pareiga buvo taip pat atnašauti dievų aukas. Tos aukos kartais būdavo kruvinos, o kartais ne.

Po sėkmingo mūšio, dėkodami dievams už laimėjimą, lietuviams aukodavo jiems belaisvius kareivius, ir paimtus į nelaisvę prieš vadus. Jie būdavo apginkluojami, užsodinami arklio ir sudeginami. Kartu su jais būdavo aukojama ir didieji grobio dalis. Nekruvinos au-

kos būdavo atnašaujamos, norint iš dievaičių išprašyti, pvz., gero derliaus. Dievaičių lietuviams turėjo daug. Kiekvienas jų jurėjo savo žinioj tam tikras gamtos jėgas, bet visi jie buvo žinioje vyriausio dievo — Perkūno.

Taip pat lietuviams tikėjo, kad mirusiojo vėlė gali pereiti į kitą kuria būtybę — paukštį, augmenį ar net akmenį. Mirusį mergelę galėjo virsti antele arba gegute, mirusioji motinėle galėjo virsti egle arba liepa. Jei mirėdavo bernelis, tai jis galėdavo virsti sakalu, diemedžiu, beržu, uosiu ir ažuolu.

Tokie lietuvių prietarai ir buvo priežastimi garbinimo išties miškelių, kurie buvo laikomi šventais. Be to, lietuviams tikėjo, kad po mirties vėlė dar devynias dienas būna arti namų, o paskui pasitraukianti, bet kartas nuo karto, ypač vėlu rudens vakarą vėl aplankanti namus. Vėlės, grįžusios, šildosi prie tos pačios ugnies, prie kurios šildėsi jų kūnai dar gyvi būdami.

Kol ta ugnelė neužgesinama, t. y. kol vėlės gerbiamos ir atmenamos, tai jos visus globoja ir saugoja ir saugoja nuo pikto. Todėl ir buvo paprotys, kad ramovėse (romuovose) degė „amžina šventoji ugnelė“ (M. Biržiška). Lietuvių protėvių vėliu garbinimą vaizdžiai aprašo A. Mickevičius „Vėlinėse.“ Lietuviams tikėjo, kad saulė, mėnuo, žvaigždės — dangaus kūnai, ar šiaip gamtos jėgos kišasi į žmogaus gyvenimą, nešdamos jam gera ar bloga.

Pvz., jei nukrisdavo žvaigždė, tai lietuviams tikėjo, kad tuo laiku miršta žmogus, nes kiekvienas žmogus turi savo žvaigždę. Jei tas žmogus yra doras, tai jo žvaigždė šviečia aiškiai.

Ugnį lietuviams laikė pagarboj. Jei jos negerbtai, tai gali „ugnis prikibti.“ Taip pat pagarboj buvo laikomi vanduo ir žemė ir labai aukštoj pagarboj buvo duona. Jei duonos šmotelis nukrisdavo, tai ji reikėdavo pakelti, pabučiuoti ir suvalgyti (P. Višinskis).

Lietuvių mitologinė liekana, kuri išliko visoj Lietuvoj, yra

aitvaras. Aitvaras yra žinomas kaip turtų tiekėjas. Jis atneša ne tik auksą, bet ir javus. Kai aitvaras lekia, iš atrodo kaip ugninis žaltys. Aitvaras mėgėta ir pasmaguriant, jam reikia ducti medaus, saldaus pieno, kiaušinių.

Už vėlinių aitvaras yra galin-gesnis. Jis gelbsti visuomet vargšius žmones. Taip pat senovės lietuviams tikėjo laumėmis. Jos vienais atvejais vaizduojamos kaip geros, kitais — kaip blogos. Plačiausiai žinomos buvo laumės audėjos. Laumės paprastai būdavo vaiku globėjos. Jei laumė beausdama nutraukdavo siūlą, tai žmogus turėdavo mirti.

Dar buvo dvasios „naminių“ vadinamos. Jos gerai sugyvenavo su šeiminiuku, jei jis būdavo geras žmogus. „Naminis“ buvo gyvulius pašerdavo, jei šeiminkas tai padaryti užmiršdavo. Panaši į „naminį“ buvo kita dvasia — „miškinis“ kuris buvo glėbėjas visko, kas yra

miške. Iš piktųjų dvasių buvo undinės, kurios žmonėms apdumndavo akis. Jos buvo lyg vėlnias moteriškos lyties. Dar buvo žinomi raganiai ir raganos. Tikros vėlnių sąvokos senieji lietuviams neturėjo. Ta sąvoka yra atėjusi su krikščionyste. Apskritai, aiškios piktos dvasios, kuri tyčia vestų žmogų į nelaimę, pasenusius lietuviams nebuvo. Tai yra charakteringa lietuvių būdo žymė (Krėvė-Mickevičius). Lietuvių būdai charakteringa ir tai, kad lietuvių kalboj beveik nėra žodžių koliojimui.

Lietuviams dar turėjo labai daug prietarų, kurie beveik slapta buvo perduodami iš kartos į kartą (P. Višinskis).

Iš visko, kas aukščiau pasakyta, matom, kokia turtinga turėjo būti lietuvių fantazija, kuri subėgė sukurti tokią tikybą. Senovės lietuviuose aiškiai galima įžiūrėti du pasaulius, kurių vienas buvo grynai realus, o kitas dvasinis.

Tas dvasinis lietuvių pasaulis aiškiai pasireiškia jų papročiuose jaučiamomis ir matomomis formomis, kurios yra tokios yra tokios gausios, kad tiesiog tenka stebėtis, kokio didelio dvasinio turto būta lietuviuose. Tą savo dvasinį turta lietuviams pareiškė žodžiais, dainomis, visokiomis vaišėmis, kurios buvo lydimos įvairiausių apeigų.

Panašaus būdo buvo senieji prūsai ir latviai, bet vėliau is-

torinės aplinkybės taip susidėjo, kad jų būdas turėjo išplytėti skirtingai.

Susidomėjimas

—Ką tu po paibelų darai su savo pinigais?

—O kodėl tu rūpiniesi tokiomis dalykais?

—Kaip nesirūpinsi? Kiek sykių prašiau paskolinti pinigų, o tu vis sakai, jog neturi nei skatiko.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.



Povilas V. Ramoska

Generalinis Kontraktorius
Namų Statytojas
7300 So. Talman Ave.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS
LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.



DR. S. BIEŽIS

3148 West 63rd Street

Chicago, Illinois

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.



Bruno Bakery

Bruno Macianskas — Sav.
3341 So. Litanica Ave.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



Julius Kuzas
WHOLESALE MEAT DISTRIBUTOR

6840 So. Artesian Avenue
WAB. 5-8744

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO
DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



JONAS' TAVERN

JONAS ANDRISIŪNAS ir
STEPAS VIŠCIUS, Savininkai

700 West 31st St. — Chicago, Ill.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ!

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO
DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



LITUANICA TAVERN

CHARLES UKELIS, Sav.

3436 S. Litanica Ave. — Chicago, Ill.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ VISIEMS!



John Pakel, Prezidentas

CHICAGO SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

CHICAGO 36, ILLINOIS 6245 SO. WESTERN AVENUE

GROVEHILL 6-7575

BŪRIMAI KŪČIŲ IŠVAKARĖSE

Kūčių vakare Lietuvoje būriama ir buvo daromi spėjimai: norėta sužinoti, kaip ilgai teks gyventi ar greit pavyks ištekėti, koks bus vasaros oras, kokio galima tikėtis derliaus?

Jau Kūčias bevalgant, traūkiamas iš po staltiesės šienas: kas ištrauks ilgesnį šiaudelių, tas galės pasidžiaugti ilgesniu gyvenimu. Merginos mėgo lieti vašką ar šviną ir iš susidariusių vaizdų spėdavo ateitį, o ypač vedybų galimumus. Beveik visi būrimai rišasi su ištekėjimo ateinančiais metais prognozėmis, su gyvenimo viltimis ir tt.

Senesni ūkininkai daugiausia bandydavo atspėti pavasario bei vasaros arą ir būsimą derlių. Jei Kūčių diena sninga, bus tikėta, jog oras bus palankus ir galima tikėtis gero derliaus.

Dr. Jonas Balys, žymus lietuvių tautosakininkas, teigia, jog Kūčios lietuviams buvo didelės svarbos žiemos šventės, savo iškilmingumu bei būrimu gausumu prilygstanti vasaros metu švenčiamoms Joninėms.

Senoviniai Papročiai Sūriši Su Kūčiom

Kūčios, t. y. prieskalėdinis vakaras Lietuvoje, rodo, kad jame yra dar yra užsilikusių stambeldystės pėdsakų. Viena iš tokių senųjų, su Kūčiomis susijusių, apeigų yra vėliu mainimas. Senovėje Kūčių vakare pirmiausia valgydavo misioni, sudarytą iš įvairių šūntintų grūdų. Tai valgis, dar daug kur iki šiol tebevadinamas "kūčia", ir buvo skirtas artimųjų žmonių vėliams pamaitinti.

Vėliu kūčių valgiai skirti mirusiems įvairėjų: ant stalo ar po stalu padėdavo ir duonos su druska, mėsos, alaus.

Kaip ir kitos kurios didelės šventės metu, per Kūčių dieną buvo dirbami tik tokie darbai, kurių negalima net ir švenčių metu atidėti. Tačiau įkiu būdu negalima buvo malti, verpti, austi ar lopyti. Lygiai negalima buvo svetimam ką paskolinti, nes kartu su daiktu būtų atiduota ir visu metų laimė.

Per Kūčių vakariene valgomi tik gavenios valgiai: barščiai su grybais, miežių grūdė, šūntinti

kopūstai su baravykais, plečinyš (rupiai maltų miltų kvietinių miltų su agūnų mėsimu, avižinis ir spalgenų kisielius, silkės ir žuvys. Nei pienišku, nei mėsisku patiekalų nevalgo.

Kai kur geriamas "šermukšnynas", t. y. ypatingas gėrimas, padarytas iš šermukšnio uogų. Mokslininkai mano, kad Kūčios yra sukrėščionintais stambeldžių praktikuotas, mirusiųjų minėjimas. Kiti tyrinėtojai teigia, kad Kūčios yra išlikusios iš senovės derliaus bei vaisin-gumo apeigų.

DAINA

Juoda žirga pasbalnojęs
Aukštu ty mo balneliu.
Aš sau vienas josiu-lėksiu
Amžiu užmirštu keliu.

Jesiu lygu, platų lauką,
Josiu snaudžiančias girias.
Ten su ragana sudausiu
Burtu sklindinas taures.

Kai įjosiu gi į kalnus,
Kur skrajoja vien arai.
Ten ausros vartus pasieksiu,
Ten ir mirti bus gerai.

— Adomas Lastas.

Anglijoj šnipinėimo Darbu Viešai Siūlomos Tarnybos

Londono laikraščiu "Darbo siūlymai" skiltyse buvo atspausdinti Britų Karo Ministerijos skelbimai, kuriuose siūlomos karinių priešų paslapčių apmokamas šnipinėjimo darbas. Tokie skelbimai iššaukė aštrų žvalgybos skyriaus protestą, nes Karo Ministerija, girdi, atskleidė Sovietams paslaptį ir diskreditavo vadinamo Antrojo skyriaus darbą.

Dėka šiems skelbimams, Anglijos visuomenė sužinojo, kad šnipinėjimo darbu pakanka bendro išsilavinimo ir kad toks "mokslas" tėra tik pagidaujamas, bet nėra būtinas. Vadinasi, tai profesijai tinka ne kurie išrinktieji, bet ir eiliniai žmonės.

Motinos mušimas, sviestu te-rimas.

Piktą nepritvyrę, dora nepa-zinsi.

Mūsų Protėviai Buvo Sukūrę Daug Pasakų Šioms Šventėms

Žmonės Įsivaizduodavo Visokių Būtų Nebūtų Dalykų

Senovėje Lietuvos žmonės vaizdavosi, kad Kalėdos per aukštus kalnus ir per žemus klonius atvyksta iš tolimų kraštų. Atvaizduodavo Kalėdos aukšniais arba geležiniais ratais.

Vežėjai su šilko botagais rano-kose atgabendavo dovanų, kuriu tarpe buvo perlų vainikas, aukso taurė ir sidabro žiedas. Tos dovanos simboliškai skel-bė saulės žemėn grįžimą: perlų vainikas reiškė saulę, šilko botagėliai — saulės spindulius ir t. p.

Yra senų lietuviškų kalėdinių dainu, kur minimas atbėgas Kalėdu "elnias devyniaragis," ant kurio ragų linksmi kalviai kala ir lieja žerindias brange-nybes. Tos dainos, be abejo, yra išsilikusios dar iš anų lai-ku, kada lietuviai išpažindavo tikėjimą, kuriame buvo daug noetinių elementų.

Dovanų Teikimas

Belgijoje vaikams dovanos teikiamos ne Kalėdoms, bet sausio 6 d., t. y. Sv. Mikolajaus diena. Vaikai dovanoms surinkti išstato iš vakaro prie židinių savo batukus.

Pasikeitimai

Miestelio banke: — Kodėl tamsta atsiimdama pinigų per-cita mėnesį, pasirašei trim kry-ziukais, o dabar padėjai dvi lazdeles.

—Nes prieš ketvirtą dieną aš ištekėjau ir mano pavarde pa-sikeitė.

Sovietai Vėl Grašina Pralensią Visus

Gruodžio 22 d. Maskvoje su-sirenka Aukščiausiasis Sovietas, kuris, tarp kitko, turės ratifi-kuoti Nikitos Chruščėvo sep-tvnmėčio ūkinį planą. Tas planas "numatė" pramonės srityse "pralenkti ne tik Amerika, bet ir visa kapitalistinį pasaulį.

KAS BELIKO IŠ ANUJŲ GARSIJŲ PAŽADŲ?

Pirmojo pasaulinio karo metu paskelbtas šūkis: Užtikrin-kime saugumą demokratijai visame pasaulyje." Bet dar ne-užsibaigus karui, demokratinės laisvės pradėta smaugti įvai-riose šalyse. Bolševizmas, fašiz-mas, nacizmas ir panašios dik-tatūros dygo kaip grybai po lie-taus.

Pereitę karo tikslai buvo su-rašyti ir pasirašyti Atlanto Čar-teryje, kuris žadėjo laisvę vi-soms tautoms ir gerbuvį visiems žmonėms. O koks likimas iš-tiko tuos pažadus? Niekad anks-čiau pasaulyje nebuvo tiek ver-gų, kiek dabar; niekad pirmiau tiek tautų nebuvo pavergtų, kaip šiandien.

Priejo net iki to, kad Maskva

grąšina išmesti amerikiečius, anglus ir prancūzus iš vakarų Berlyno! Už tokią padėtį var-giai ar kas galėjo būti dėkin-gas ir pereitoje "Padėkavonės Dienoje".

Saldžių Ledų Viešpatija — Jungtinės Valstybės

Plačiame pasaulyje Amerika įsivaizduojama kaip milijonierių gangsterių, plačiai paplitusios televizijos ir kramtomosios gu-mės kraštas.

Tačiau prie šių Naujojo Pasau-lio "stebuklų" tenka priskirti ir saldžių ledų (ice cream) var-tojimą. Pabrėžtina, kad Ameri-koje ledai valgomi per istisus metus, o ne tik vasaros metu, kaip tai praktikuojama svetur. JAV-se yra per 4,000 ledų ga-minimo didžiųjų fabriku. Varto-

jami 294 ledų receptai.

Apie ledus pirmą sykį užsi-menama 1813 metais, kai šešto-jo prezidento žmona Dolly Ma-dison svečiams pasiūlė "šaltą ir malonų valgi".

PABALTIECIŲ ATSPARUMAS PRIEŠ KOMUNIZMĄ

Vakarų Vokietijoje išeinąs laikraštis "Der Mittag" įdėjo ilgoką straipsnį, kuriame pla-čiai nušviečiamas komunizmo siautimas Lietuvoje.

Laikraštis pabrėžia, kad ne-žiūrint visos priešpaudos sovie-tams nepasisekė palaužti lietu-vių tautos pasipriešinimą ir pa-lenkti į komunizmą. Komunis-

tai ypač apsvylę Lietuvos jau-nimu.

Areštai Ispanijoje

Madridas. — Policija arešta-vo keturiuose miestuose opozi-cijos vadus neva už riaušių kėlimą. Suimtuųjų tarpe yra ke-li jauni gydytojai, advokatai, inžinieriai ir kiti intelektualai.

Pinigas Padeda Pabėgti

Žiniomis iš Formozos, iš rau-donosios Kinijos jaunimui pa-vyksta pabėgti už \$200 kyšį.

Kad ištėkai ant žuvies, ištėk ir ant pipirų.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ!

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



GAIVA RESTAURANT

Lietuviška Valgykla
ALEX SVIRAGA, Savininkas

3206 So. Halsted St. — Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



ANTHONY H. KASPER, Sav.

THE CABOOSE INN

5059 S. Wells St. — Chicago, Illinois
Phone LIVINGSTON 2034

LINKSMŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.



THE SEASON'S GREETINGS

GEORGE BORCHERT

NAMŲ STATYTOJAS — KOTRAKTORIUS
2312 W. 109th St. — Chicago 43, Ill.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ ŽIEMOS SVENČIŲ — KALĖDŲ IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO
DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



CHARLIE'S TAVERN

KAZIMIERAS ir VERONIKA
KASILIAUSKAI, Savininkai.
3356 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

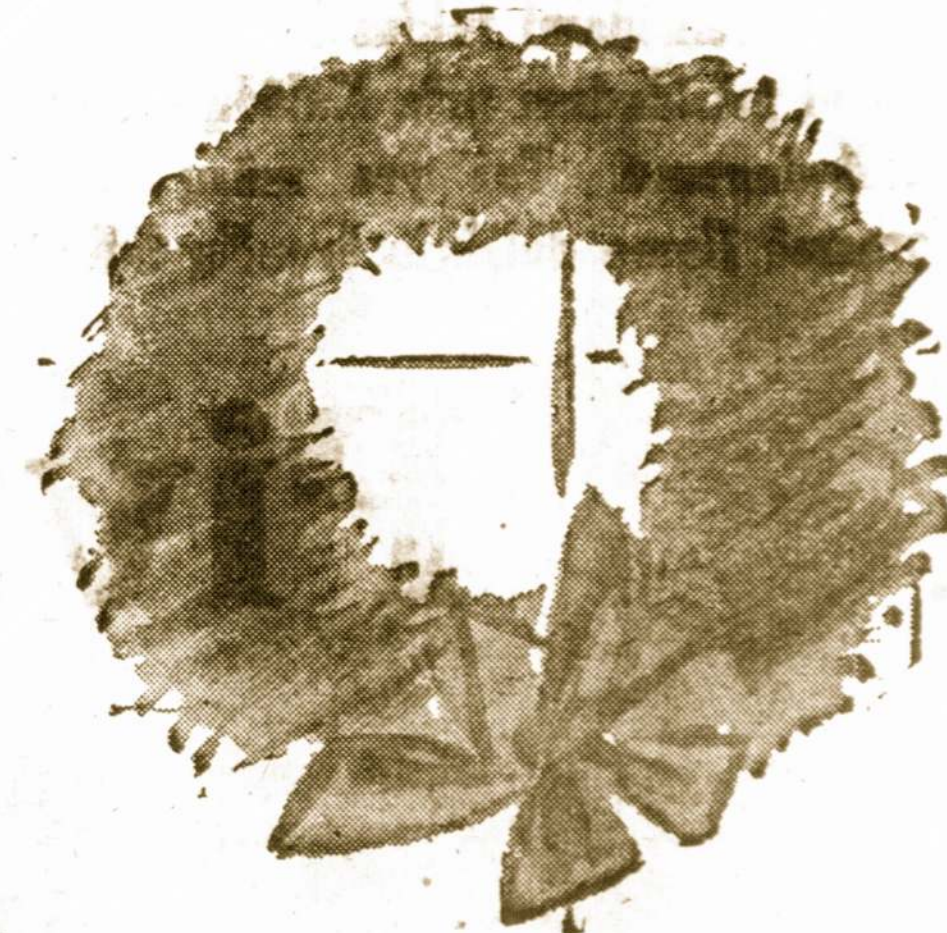


JUSTINAS KULIS VAISTININKAS

3259 South Halsted Street

Linksmiausių Kalėdų Švenčių

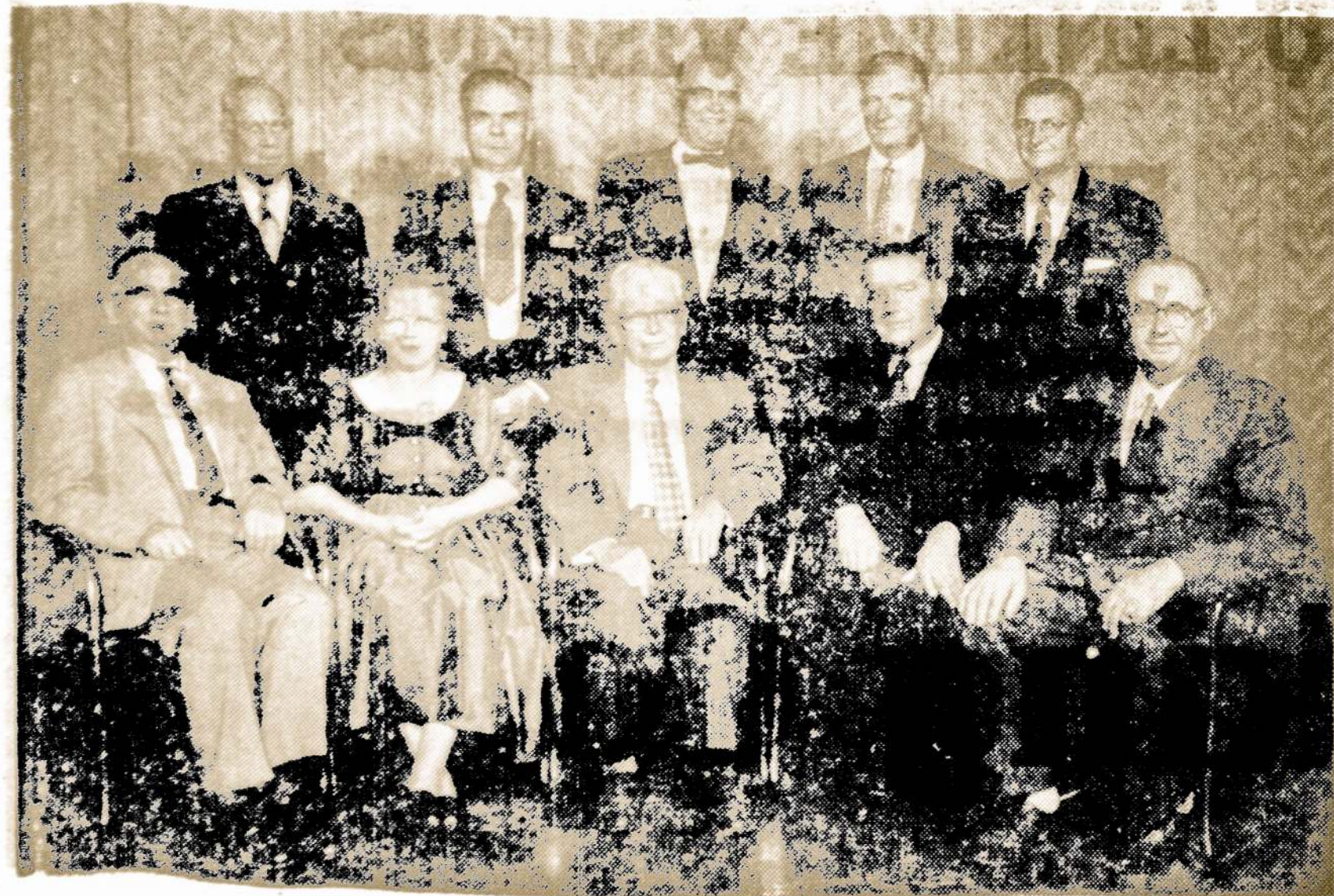
LINKSMŲ ŽIEMOS SVENČIŲ — KALĖDŲ IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO
DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



ROOSEVELT FURNITURE COMPANY

Nellie Bertulis ir Felix Raudonis
SAVININKAI
2310 West Roosevelt Road

ŠIRDINGI LINKĖJIMAI VISIEMS ŠIOSE KALĖDŲ ŠVENTĖSE



VALDYBA IR DIREKTORIAI:

13 kairės į dešinę sėdi: J. P. Varkala; ponis Anna Saldukas, Augustas Saldukas; A. Ba-lūnas, K. B. Eudris.

Stovi iš kairės į dešinę: J. Zakas, Fr. Woidat, John Thamas, A. Dambrauskas, Geo. Sharko.

Midland Savings and Loan Association AUGUST SALDUKAS Prezidentas

4038 Archer Avenue

Chicago, Illinois

Tėvelio rūpesniams Nebuvo Pabaigos

Keli Vaikystės Laikų
Pristiminimai

Jų buvo dešimt šeimos. Mažai, kaip patį mažiausią, lepinio, mylėjo. Tik vienas tėvelis jo niekados nemylėjo, nebučiavo, su juo vaikiškai nežaidė. Tačiau jis jaustė jautė, jog niekas jo labiau nemylė. Kiek kartų, būdavo pravers pirkios duris, vis žvilgtelėję į tą kertele, kur jis ką nors krausto.

Nuo to vieno žvilgtelėjimo pasidarydavo jam taip saldu, taip gera, kad nors ėmęs ir mirk tuojau. Visas nušvitęs, nudžiugęs, nepuldavo dėlto pas tėvelį visomis keturiomis, kaip pas motutę; tik metęs visas savo pramogėles žiūrėdavo į ramų jo veidą ir niekur nebenukreipdavo daugiau savo akelių, kol tik tėvelis pirkioje buvo. Kartais, lyg meilės jausmo apgautas, priekšdavo į priegali-

vi, bet ir tuomet gėrėdamasis ir džiaugdamasis testisėdavo į jį nušvitęs lūpeles ir visą veidą.

Motutė su juo žaisdama, kartais priekšdavo tėveliui:

—Kad tu, tėvai, išmarinęs visą penketą vaikų, nė šito nemylė, niekados jo nepamyluoji.

—Bet kai jo nėra, didele balsu ir veido pagarba pasako, būdavo, kad tėvelis, sūnų nebetekęs, kuo galo negavęs.

—Niekam nepasiskųdavo.

—Bet kartais eis, eis susisielojęs, ir brinkt žemėn... Neduok Dieve, vyriško širdies skausmo! — pabaigdavo savo pasaką apie išmarintus vaikus, palygindama "vyrišką" tylųjį skausmą su savo balsiu, ašaringu.

Tėvelis buvo žemo ūgio, plaučių, tvirtų pečių, aukštai praplikusia kakta, žilais plaukais. Ūsus, ne tik karpė, kaip ir kiti jo amžiaus lietuviai, bet ir skuto ligi nosies. Paliekama panosėje kuokstelė, lyg patempdama viršutinę lūpą, darė visą jo būdą gera, nebausu. Rodėsi ji reikalinga kad atsigėrus tabokos būtų, kas rūpestingai išduktinti ir raudona skarele išsluostyti, idant veidas ir drabužiai visados būtų švarūs, nesučiurę. Septintą dešimtį eidamas, tėvelis nė kiek nebuvo raukšlėtas; raukšlėjusi tik ties kelmuotais antakiais nuo mirkčiojimo paraudusiomis blakstienomis.

Buvo rimtas, o bijoti niekas jo nebijojo — nei paukščiai, nei gyvuliai, nei piemenėliai. Bet ir pajaukti ir paniekinti nieko neėmė noras. Gal nebuvo už ką ir šlovinti jį, viešai nesidarbuodamas nė progos negaudavo daug gerą kitiems daryti. Bet nebuvo už ką ir keiktį: lygus buvo sau žmogus, savo vargu ir darbu rūpinąs ne mažą savo šeimynėle. Niekam nieko pikta nedarė, keiktis nemokėjo. Visus jam kuo nors ne-

itikusius vadino vienodai — "šelmomis." Pristigęs kantrybės, aiškiai kartojo, barėsi piktai, anot jo, tik nerūšiai ir tuoj skubėjo namo pas savo "močią." Radęs, išliedavo jai visą savo kartėlį.

—Na, sakyk, tu man, neklausymas! Įsakau aiškiai ir buvo ko čia neklausyti... Šelma.

Tuoju siekė liemenės kišenėn taboko, kurio patraukęs iš visų plaučių, net užsimerkdamas kelė jau visai nurimusį veidą.

Nemokėjo nė džiaugtis balsu. Reikėjo labai juokingo pasakymo, kad jo lūpų kraštėliai iškryptų. Tai pajutęs siekė tuoj tabako, kurio gerokai patraukęs ir vėl nurimdavo.

Vaikščiojo visados vienodai, vidutiniškai, nei skubėdamas, nei tingėdamas. Be darbo niekados nebuvo. Laukų darbo nedirbo, bet namie viską padarydavo. Ejo ir ejo visą dieną aplink kiūoną, žardus, klojimą, daržines, diendaržį, kletis, vis ką nors papesiodamas, pataisydamas, kad visa būtų sutvarkyta, nepagadinta; džiovinimo šieną, sėmenis, vėtė javus.

Ziemą dirbo ūkio padargus, indus, skrynias, indaujas. Buvo nagingas. Sau visą dirbos, už pinigų — niekam nieko.

Obliuoja, būdavo, tėvelis nesukubėdamas ar atsisėdęs ką skaptuoja, o jįsai kumštelėmis smakrą parėmęs per valandų valandas, žodelio neištardomas, seka iš anapus varstoto jo darbą ar prie šlaunies prisiglaudęs skiedreles narpliojo.

Stai tėvelis medžiagą deda šalin, siekia liemenėn taboko; atsivožęs tosių tabokinėle kalena viršeliu, pirštais subrauko gailius miltelius, semia gerą žiupsnį, pusę įtraukia giliai atsidūsdamas, pusę pasituri nuleistoj ant kelio rankoje atkartoti. Pajutęs įbestas į savo veidą akies, kartais suspaustus savo pirštus kystelia ir jam panosėn. Toks pavaišinimas, netinkamas mažiems, taip jį prajuokindavo, kaip vėliau joks juokdarys nebetesėjo.

Mylėjo jis savo tėvelį ir vengė jo per visą ilgąjį 85 metų amžių, ilgai nesuprasdamas už ką. Vėliau tik suprato, jog tarp

visų kitų pagirtinųjų gerumų, kurie vergė jo širdį, galingiausias buvo — jo širdies pilnumas daugybės neišaiškotų jausmų. Tasai tylus vyras buvo, tyli sielva, pilna slėpinių; savo gėlmeise laikė paslėpęs gal perlus, o gal ir baidykles...

Vaižgantas.

Tėvų Žemėje

Kas Atsimintina Švenčių Proga

Adventas baigias, Kalėdos švinta, O ten tėvynėj Liesai tebminta.

Varpai čia skamba, Džiaugsmingai gaudžia, O jų ten širdį Kartybės spaudžia.

Iš jų ten laisvės Kas jiems beliko? Pavergti tapo Baisaus plėšiko.

Argi ilgai dar Reiks ten kentėti? Ar jau tos laisvės Neteks turėti?

Naujieji Metai Jau va artėja. Vargai tėvynėj Vis nemažėja.

Tėvų ten žemėj Mes atsidavę, Ko jiems linkėsime, Sią progą gavę?

Viens kito ranką Dabar mes spauskim, Už laisvę mintį Visaip mes skleiskim.

Kai grįš ten laisvė, Sugrįš ramybė, Atgis tėvynės Pilna gražybė.

Sugrius kolchozai, Grįš nuosavybės, Grįš ir aruodus Žmonių gėrybės.

Ten alkis, skurdas Bus nugulėtas, Mums liks ir Vilnius, Mūs numylėtas.

Viltis žib tautai, Mes neprazūsim, Vieningai dirbkim, Laisvi mes būsim.

Perkūnas

Daug Buvo Rūpesnio

Teisėjas: — Tris naktis iš eilės tamsta buvai įsilaužęs į tą pačią krautuvę...
Kaltinamasis: — Taip, ponas teisėjau, bet pavogiau tik vieną sykį. Tai buvo suknelė mano žmonai... Du sykius turėjau ją atmainyti.

Linksmų Kalėdų Švenčių



Linksmų Kalėdų Švenčių ir Laimingų Naujų Metų
Visiems Amerikos Lietuviams Linki

J. A. Krukas
TAMPA, FLORIDA

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ VISIEMS!



Mutual Federal Savings

JONAS KAZANAUSKAS
PREZIDENTAS

2202 WEST CERMAK ROAD

Telefonas Virginia 7-7747

CHICAGO, ILLINOIS

Linksmų Kalėdų



AL. VAITIS

Linksmų Kalėdų Švenčių!



MERRY CHRISTMAS

Neturėdamas galimybės dėl susilpnėjusios sveikatos pasiūsti asmeniškų sveikinimų savo draugams ir pažįstamiems, linkiu Jiems per "Sandarą".

Juozas Maksvitis
Calumet City, Ill.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ VISIEMS!



Antanas M. Phillips

Laidotuvių Dirėktorius

3307 S. Lituanica Ave.

Chicago 8, Illinois

Tel. YArds 7-3401

Pasirodo, jog demokratai dau ir pasijudinti negalėjo. giau atlaikio šaltį negu republikonai. Rinkimų metu Alaskoje republikonai taip sustingo, jog siųsti, negreit tesugrįžta.

LINKSMŲ ZIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO — DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.

LOVICK'S

GELININKAS

3316 So. Halsted St. — Chicago, Illinois

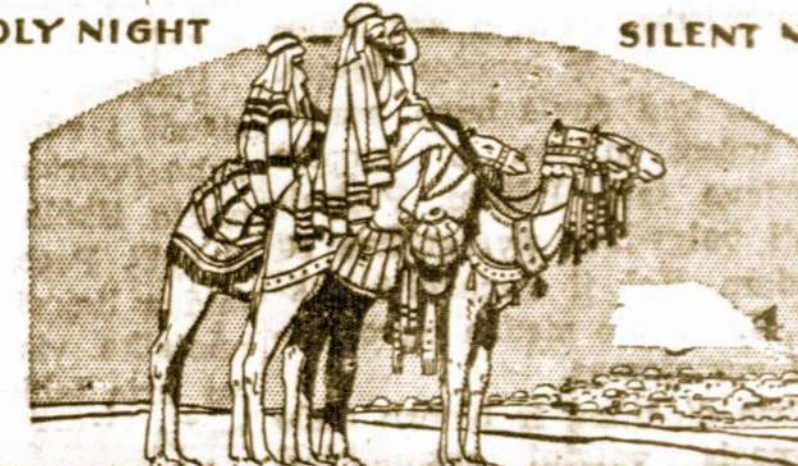
Linksmiausių Kalėdų Švenčių

LAI SIOS ZIEMOS ŠVENTĖS — KALĖDOS

BŪNA KUOLINKSMIAUSIOS VISIEMS

CHICAGOS LIETUVIAMS.

HOLY NIGHT SILENT NIGHT



CHRISTMAS GREETINGS

JULIA'S TAVERN

ANTANAS ir JULIA VERBICKAI Sav.

3204 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

Linksmiausių Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ ZIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO

DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.

Season's Greetings



ZOLP MILLWORKS

S. IR M. ZOLPIAL Sav.

3554 So. Halsted Street — Chicago, Illinois

Kalėdų Vaizdelis Žemaičių Krašte Prieš 100 Metų

Atplaukė "Laivas" Su Gausiom Dovanom

Vienas keliautojas, V. Kamertonas, kuris prieš šimtą metų lankėsi Žemaitijoje, aprašė tokį Kalėdų švenčių vaizdelį: "Važiavome keliu, kuris yra netoli Baltijos jūros. Žiemos oras buvo gražus, nors šaltokas. Mūsų važys, traukiamas dviejų arklių, lengvai šliaužė per sumuštą baltą sniegą. Norėdami pasitikti Kalėdų šventes kur nors pastogėje, mes sustojome Karpiaus dvare. Ten mus maloniai priėmė, pakvietė į vidų ir pradėjo vaišinti įvairiais gėrimais nuo "sušalimo".

Bet štai artėjant vakarui, kiema įvažiavo didelis "laivas" su arkliais iš abiejų pusių. Laivas sustojo prie namo durų, o kai šeiminkai išėjo į prieaną, tai iš laivo išsokė jaunieji ir senesni emė sveikinti šeiminkus ir teikti jiems iš "užjūrio" atvežtas dovanas.

Karpiaus, sužadintas iki ašarų, dėkojo visiems už sveikintimus ir dovanas, kurių tarpe buvo kelių rūšių vyno, angliško alaus, cukraus, kavos, degtinės su šaknim ir pan. Šeiminkai gi įteikė šilkinės medžiagos, trys turkiškos skarelės, o vaikams — apelsinai, persikai, obuoliai, konfitūrai, saldainiai ir pan.

Visi sveikintojai buvo sukviešti į namus ir prasidėjo tikros Kūčių vaišės, kuriose dalyvavo ir patsai keliautojas su savo palydovu. Tai buvęs tikrai linksmas Kalėdų švenčių pasitikimas.

Tiltas Namui Apkūrenti

Vienoje vietovėje prie Milano, italų policija stebėjo, kaip 62 metų pilietis Forzini ardė medinį tiltelį: darbas jam degė rankose.

Uolus darbininkas buvo tik tada areštuotas, kai paaiškėjo, kad tiltelį ardo, kad parūpinti žiemai kūrą.

Guli kaip šuo ant kupetos, nei pats ėda, nei kitam duoda.

Kas daug moka, mažai kalba.

Pirmutinis Vytauto Atsilymėjimas Kovoje Už Savo Žemaitiją

Kad Vytautas buvo gabus strategas, apie tai istorikai neabejoja. Jis sudarė planus Žalgirio mūšiu, kuriame buvo sūtriškinta kryžiuočių ordino galybė.

Vytautas gerai pažino tą prielaidą iš pat jaunystės dienų. Jo pirmuoju mokytoju buvo jo tėvas Kęstutis, veik visą savo gyvenimą praleidęs grumtybėse su ordinu, gindamas Žemaitiją.

Senose Wigando kronikose yra atžymėtas pirmutinis, savystovus Vytauto atsilymėjimas dar 1377 metais, kai kryžiuočių ordinas, su 12,000 karių, kuriems vadovavo maršalas Gotfrid Linden, buvo įsiveržęs į Lietuvą ir apsupo Trakus, kuriuos gynė Kęstutis. Vytautas gi buvo paskirtas vadovauti išoriniam "frontui". Ir jis čia panaudojo platesniu mastu apsupimo taktiką, kuri vėliau tapo pagrindine dogma visose žymesnėse karo operacijose, netgi, pirmame ir antrame pasauliniame kare.

Turėdamas vos 500 raitelių Vytautas apsupo kryžiuočius, puolėnius Trakų apsaugas. Jis sušaukė siūnėjamus priešui iš Kauno maisto ir ginklų transportus. Gavęs daugiau pagalbos iš aplinkinių vietovių, Vytautas iš visų pusių puolė kryžiuočius. Traku pilyje besigynęs Kęstutis išėjo su savo kariais į atvira mūšį. Kryžiuočiai, negavę maisto per šešetą dienų, greitai pakriko ir leidosi bėgti Nemuno link. Tačiau nedaugeliui pasisekė išsigelbėti.

Nuo to laiko Vytauto prestižas, kaip gabaus stratego, buvo pripažintas ne vien savųjų žemaičių tarpe, bet užkorduotas ir kryžiuočių kronikose.

Kai Meilės Nėliko

Mano meilė tu išrovei iš krūtinės su šaknim. Kam, gyvenimo tikrove, Dieną pavertei naktim?

Nematysi, negirdėsi — Dvelkia likus tuštuma. I niūriais, klaidiais pavėsiais Atplasnojo vienuma.

Argi vėjas smilčių kopoj Karštą ugnį besukurs? Ar audra, kai širdį sopa, Dar gyvenima išburs?

— Marija Sims.

Žiemai Atėjus

Sniegurėlės laksto, Sniegurėlės birsta; Žemė, į baltutį Sviedinį pavirsta.

Medžiai apsikaišo Zvilgaus šilko pūku, Erdvių debesėliai — Grūmės su rūku.

Žiemos laikas, dailus! Gamta snūduriuoja — Baltos patalinės Kludose alsuoja.

Įdomu pažvelgti Į laukų pavirši: Akmenėliai stuko Kaip paršėliai kėrši.

Dienos niūrios, trumpos, Naktys tamsios, ilgos... Paupiais nudžiūvę, Slama nendrės, smilgos.

Rytmetiniai paukščiai Niekur nebečiuoja, — Žmonės laukiant, laukiant Pavasario, — kalba:

Naktys jau trumpėja, Dienos ilgin eina... Netrukus išgirsim Vėl paukštelių daina.

Nors sniegėliai laksto, Kartais krušo krinta — Bet gamtoje oras, Pavasariu kinta.

A. J. Jokubaitis.

Zuikelis Kalėdoms

Viename laiške iš Lietuvos sakoma: "Dabar jau ir mes pradėdam galvoti apie Kalėdas. Jei pasiseks pagauti zuikelį, tuo met ir mes turėsime ko nors ypatingesnio šventėms".

Bet, kaip visi žinome, zuikelį pagauti žiemos metu ne taip lengva. Nušauti yra lengviau, bet viliniams žmonėms toks sportas nepriimtinas.

Paklūsnius Pacientas

Vienas apsisotojės viešbutyje vyrukas ilgesni laiką vaikšto paskui besisukančias duris. Nušėbes portieris paklausė jo kodėl tą daro.

— Gydytojas man įsakė pavaiškinti pusę valandos po pietu, o aš kaip tik laukiu dabar pašaukimo telefonu.

Ant aruodo ir kiaulė ūkininkė.

Tinginsy ir kelią koja rodo.

Užsilikę Prietarai

Deimantinis sužiedotųjų žiedas paprastai nešiojamas ant trečiojo kairiosios rankos piršto. Senovėje, mat, buvo tikėta, kad tame piršte randasi "meilės kraujagyslė", siekianti žmogaus širdį. Tikrumoje nėra jokios "meilės kraujagyslės".

Kiekvienam gali pasitaikyti pargriūti, bet visuomet yra galimybė pasikeisti.

— R. H. Benson.

Praejo pro šalį nei kriukt, nei Ginkis, kol gyvas, kai nutirsi, nebegalėsi.

Linksmiausių Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



ECONOMY MEAT MARKET

Kl. Norkus, Sav.

2033 S. Halsted St. Canal 6-4621

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



BEE'S & JOHNNIE'S TAVERN

BERNICE ir JOHN KASLAUSKAS, Sav.

4356 S. Mozart St. — Phone LAf. 3-9845

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ!

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



Charles Grocery and Meat Market

CHAS. ir ONA PILIPONIAI, Sav.

3302 So. Union Ave.

Linksmiausių Kalėdų Švenčių

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.



FRANK BASTIS SAVININKAS

LAKESIDE COUNTRY CLUB

PEWAUKEE, WISCONSIN

LINKSMIAUSIŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ LINKIME VISIEMS LIETUVIAMS



DAN IR DELLA KURAICIAI

LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ

Valdyba:

Thomas S. Janulis — Prezidentas
Mary Eisin — Ekz. Vice-Prezidentas
John Budrick — Vice-Prezidentas
Jos. M. Mozeris — Sekretorius
J. E. Seputis — Išdininkas
Jonas Janulis — Sekr.-Izdin. Padėjėjas



Direktorai:

Thomas S. Janulis, Mary Eisin,
John Budrick, Jos. M. Mozeris,
J. E. Seputis, Jonas Janulis,
Stanley Stanevich, Frank Diksas,
Albert J. Aukers
J. P. Varkala — Auditorius

DISTRICT SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

3430 South Halsted Street

Tel. Cliffsid 4-0104

UKMERGĖS MIESTO PRAEITIS

Visokie Aiškiniimai Apie Ukmergės Vardo Kilmę

Ukmergės miestas yra iškū-
res kalvotoje Sventosios pakran-
tėje ir ši upė skiria jį į dvi da-
lis; didesnioji su miesto centru
randasi dešiniajame krante, o
kairiajame yra daug mažesnė—
vadinama Smėliais. Pro Ukmer-
gę eina plentas iš dviejų kryp-
čių: Vilniaus ir Kauno, be to,
miestas siauruoju geležinkelio
sujungtas su Jonava.

Sakoma, kad Ukmergė seno-
vėje turėjo Vilkmergės pavadi-
nimą. Mat lotyniškai buvo ra-
šoma Wilcomeria, vokiškai—
Wilkmergen, lenkai tą miesta
vadino Wilkomierz. Istorikas
T. Narbutas pavadinimą iškelia
iš žodžių "vilkas" ir "mirtis",
tačiau labiau yra paplitusi nuc-
monė, kad tai yra žodžių "vil-
kas" ir "merga" sudėtis. Kalku-
rie bando pavadinimą kelti iš
"Alkmaris" ar "Aukamaris" ir
tikina, kad Ukmergės vietovėje
stambeldystės gadyneje buvusi
svarbi šventykla "alka", kurio-
je buvo atnašaujamos aukos
Girdi, nuo to kilęs ir vietos var-
das.

Yra žinoma, kad Ukmergė
buvo stipri tvirtovė, kurios se-
numą liūdija gerai išsilikęs pi-
liakalnis. Be to, vokiečių kroni-
kose minima, kad keturiolika-
me šimtmetyje ant pilikalnio
buvusia pili buvo užėmę kry-
žininkai ir išžudę visą pili gy-
vusia igula.

Kunigaikštis Gediminas Uk-
mergę buvo pavadęs valdyti
savo sūnui Jaunučiui, po kurio
ja turėjo nuosavybėje keli Lie-
tuvos d'žikai. O 1391 metais Jo-
gailos karinė Ukmergės igula
pasidarė Vytauti Didžiajam.
Sudarius unija su Lenkija, 1413
m. Herdles seime, kai Lietuva
radalino į veivadijas ir apskri-
čius, Ukmergės miestas tapo
apskrities centru ir gavo Mag-
deburgo teisės bei kitokias pri-
vilgijas.

Ukmergė staudžiai nukentė
1711 metais nuo švedų, kurie
grįždami iš Ukrainės po pralai-

mėto Poltavos mūšio, apiplėšė
ne tik patį miestą, bet ir jo a-
pylinkes.

Nepriklausomybės laikais, ank-
sčiau buvęs kiek apleistas, Uk-
mergės miestas vėl tarsi pasipuo-
šė ir išsiplėtė. Išdygo naujos ka-
reivinės, buvo įvestas vanden-
tekis ir pravesta kanalizacija.
Pastatyti moderniški gimnazi-
jos rūmai, Mokytojų seminari-
ja, moderni amatų bei didelė
pradžios mokykla. Sventojose
buvo padarytos užtvankos, ku-
rios davė miestui elektros ar-
vę, varė didžiulį malūną ir ap-
tarnavo lentiūvę. Paupy įreng-
tas būriuotojų klubas, o kitoje
upės pusėje esančiame Pivoni-
jos pusnyje kūrėsi vasarvietė.
Pačiame mieste išdygo nema-
žai privačių namų.

1939 metais Ukmergė yra tu-
rėjusi per 15,000 gyventojų.
Miestas pasidarė žymus Rytu
Lietuvos kultūros centras. Vo-
kiečių okupacijos metu 1942
metais buvo įsteigtas nuolatinis
teatras, prie kurio kūrėsi žy-
niai prisidėjo Kauno Didžiojo
Teatro menininkai Stasys Pilka
ir Aleksandras Kupstas.

Ukmergės apylinkėje yra se-
nu istorinių vietovių. Už aštuo-
nių kilometrų nuo Ukmergės
yra Pabrisko miestelis, prie ku-
rio 1435 metais rugsėjo 1 d.
Zigmantas nugalėjo kunigaikštį
Svitriaila. Už penkiolikos ki-
lometrų į vakarus nuo Ukmer-
gės yra Siesikiai su išlikusia se-
na piliimi, kuri esanti statyta
de Jaunučio laiku. Pilyje dar
tėbėra senovės aukuro vieta.
Vidiškių Simas.

Tie Patys Rūpesniai

Ona: — Ar daug pasikeitimų
įvyko jūsų gyvenime po apsi-
vedimus?

Agnieska: — Ach, mažai kas
paikeitė. Pirmiau aš išsėdėda-
vau pusę nakties laukdama kol
jis apieis namus; dabar aš lau-
kiu pusę nakties iki jis sugrį-
ta į namus.

Turtuolio puodas auksu pa-
muštas, o širdis titnagu grįs.

"As Kalėda Atėjau Iš Anų Kraštų"...

Lietuviškas Kalėdų Senis

Kalėdų senis, arba diedas-
diedulis lietuviams buvo žino-
mas jau iš senų laikų, bet šio
simoneio pradžioje jau beveik
išnyko, ypač kai atėjo, vaikams
dovanas dalinusio, Kalėdų Se-
nelio pakaitalas.

Anksčiau Kalėdų senį vaizda-
vęs vyras, apsiuikdavo baltais
išvertais kalninais, susijuosda-
vo rankšluosčiu, užsėdėdavo bal-
tą avikailio kepurę, priaisyda-
vo baltą lininę barzdą, ant nu-
garos iš pagalvės pasidaryda-
vo kuprą. Pasiėmęs krepšį ir
šakota lazda, eidavo per sodžiaus
kiemus. Prieš trąbą, pabels-
davo lazda į duris ir kai pa-
klaudavo, ko nori, atsakydavo:

"As Kalėda, atėjau iš ano kra-
što, kur milnų kalneliai, medaus
upeliai, alaus ežerėliai, kur sal-
dainiai lyja, baronkoms snin-
ga. Nešu turty pilną maišą, di-
delę laimę, gausų derlių ir ki-
toki gėri. Prašu dureles atida-
ryti ir į aną kraštą nebevaryti".
Jis siūlydavo merginoms "prau-
sylvu" ir "baltų belynu", kad
būtų gražios. Iš krepšio pasiė-
męs įvairių grūdų sauja, paber-
davo krikštasuolen. Pasakęs
juokingą šveikinimą, pasokdavo
su vaikais "žiukini" ir apdova-
nodavo juos riešutais. Po to še-
mininkai Kalėdų Diedelį vaišin-
davo.

Churchillio Nenumušė Dar su Devynake

Londonas. — Kai syki Parla-
mente vienas darbietis pašnab-
ždėjo kitam: "Churchill'is jau
priklauso praeičiai" tas staiga
atsisuko ir pasakė: "Daug kas
pasakoia, jog Churchill'is an-
kurto, bet aš dar girdžiu ka
darbiečiai apie mane pasakoja."

Michigan valstijoje šiuo metu
esama 328,000 bedarbių, pran-
šė tos valstijos socialė globos
komisija.

RAUDA

Broliai tautiečiai sunki gadyne!
Mūsų pagalbos prašo Tėvynė!
O kas nežino, kaip pas mus
rėdos?

Iš visur vargas, iš visur bėdos!
Trūsias lietuvis — uždurbis
menkas!
Jo darbo pelnas urėdams tenka.
Tėvų sau pirkti žemė užginta,
Sventa teisybė visur paminta.

Kantrus mūsų vargdienio
būdas,
Pajuokta lenkas, smaugia jį
gudas,
Mindo Tėvynę vaikas-nedoras,
Ano viengentis, brolis bajoras.

Sūnūs Vytauto ir Gedimino
Snekos savosios jau nebežino;
Papeikė kalba, sentėvių būda,
Virto į lenką arba į gudą.

Tamsus tėvynės mylimas
kraštas,
Neturim knygų, užgintas raštas.
Oi nelaimingas broli lietuvi,
Kurs velkį tokią dvasios
verguvę.

Nuo Grodno, Vilniaus ten už
Raseinių...
Kiek tai priviso rando moks-
lainių!

O koks ten mokslas?—gudiškai
keikti,

Pajuokti kalbą, tikybą peikti.
Skurdus vargdienis kaimietis
mūsų,
Del savęs traukia knygas iš
Prūsų;
Nežiūr' į bausmę spraininko-
vaito,
Vaikus mokina ir patsai skaito.
Daug ir nukenčia jis už Tėvynę,
Nes tikrai myli, stato krūtinę...
Bet kuo jis kaltas, kad jis
lietuvis,
Kad ano skirias nuo kitų būvis?

Eik pažūrėki, kiek kalimuose
Žuva tautiečių skausme,
varguose!
Ne vieną vaiką, moterį, vyrą
Globėjas tremia tol' į Sibirą.

Sirdis labiausiai Lietuvai sofa,
Nėra skaudesnės už šitą opą!—
Jog jos vaikeliai, sūnūs
mieliausi,
Zudo Tėvynę už vis skaudžia-
siai.

Daug yra ponų — nieko
neveikia,
Bet kaip veikejas dailiai
papeikia,
Ir kur tik gali anuos užgauna,
Sulaiko vaišių jų darbo jauno.

O šventa meilė mūsų Tėvynės!
Nesigailėkim už ją krūtinės!
Kurs myl' Tėvynę, žmogus
dorenis,
Sirdis platesnė, protas gilesnis.

Dalinkim knygas, platinkim
šviesą,
Nesidrovėkim vardo lietuvių,
Nei gražaus savo tėvų liežuvio!

Broliai tautiečiai, sunki gadyne!
Mūsų pagalbos prašo Tėvynė!
O kas nežino, kaip pas mus
rėdos?
Iš visur vargai! iš visur bėdos!

Su ginklų mokslo ir su vienybe
Mes pergalėsime priešų galybę—
Šelpkim, oi šelpkim kiek kuris
gali,
Gelbėkim bočių žuvancią šalį!
— Dagilėliai.

2 Spalių, 1903 m.

Kantri Moteriškė

—Poniutė bando išlavinti sa-
vo šunį, bet atrodo, jog iš jo
nieko nebus. Matydamas tą, jos
vyras pastebi:

—Palik tą šunelį ramybėje!
Jo vis vien neišdresiruosi.
—Kodėl! — atrėžia ponis—
Su tavim pradžioje aš irgi tu-
rėjau vargo.

Pirma galėk, paskiau pažā-
dėk.

Nenorėjo Pakeisti Nuomonės Apie Jį

Vienas studentas, turtingų tė-
vų sūnus, pasiskolino nuo jauno
Bernard Shaw viena "svara"
(penkius dolerius). Po daugelio
metų, kai rasytojas jau buvo
pagarsėjęs, tas žmogus atvyko
pas Shaw ir sako:

"Atsiprašau jūsų, kad taip il-
gai užvilkau tą skolą. Štai sva-
ras, kurį aš buvau pasiskolinęs."
"Meldžiu jį pasilaikyti ir to-
liau," atsakė Shaw. "Dėl to
kvailo svaro neverta man kei-
sti savo nuomonės apie jus."


Prašo Prisiusti Sniego

Twinbridges, Cal.—Du savi-
ninkai pašliužų rezortų pasiun-
tė į Oswega, N.Y., telegramą
prašydami prisiusti jiems snie-
go pervirši. "Vietiniai klubai
neturi sniego, nes čia siaučia
didžiausia bėgyje šimto metų
sausra," nusiskundė telegramų
siuntėjai.

Čigono žodis tik iki vartų.


LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ!

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



DR. K. DRANGELIS
2420 WEST MARQUETTE ROAD
Telefonas RRepublic 7-2266

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



SUKYS-DOGDY-ANTONISEN
3252 SOUTH HALSTED STREET
CHICAGO, ILLINOIS

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



LEO'S TAVERN
LEO ir EVA ALELIUNAI, Sav.
827 West 33rd St. — Tel. YArds 7-7643

Linksmiausių Kalėdų Švenčių Linkiu Visiems Chicagos Lietuviams




Justinas Mackevičius
PREZIDENTAS

Standard Federal Savings and Loan Ass'n
4192 ARCHER AVENUE AT SACRAMENTO

Linksmų Kalėdų Švenčių


LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



ALFONSE F. WELLS
CHICAGOS MIESTO TEISEJAS

Linksmiausių Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



Christmas Joy

ANTHONY KAIRIS
Mason Work and General Contractor
3232 So. Union Ave. Chicago, Ill.

Kai Vaikai Verčiami Statyti Mokyklą Kelmės Miestelyje

Atėjus Pavasarui Vanduo Išplovė Pamatus

Cia paduodame tilpusį Vilniaus komunistinėje "Tiesoje" V. Girčio nusiskundimą dėl Kelmės vidurinės mokyklos statybos.

Ten pasakyta štai kas:

"Devintokams Pranui Dargevičiui ir Taduį Stašinskui, kurie vasaros atostogų metu dalyvavo Kelmės vidurinės mokyklos statyboje, statybininkai dažnai sakė:

— Dirbkite, skubėkite, juk sau mokyklą statote.

Bet jaunuoliai, girdėdami šiuos žodžius, kreivai šyptelėdavo ir numodavo ranka:

— Kam jau kam, o tik ne sau. Dirbo ir anksčiau mokiniai, bet jie jau baigė mokslus, tik statyba vis dar nebaigta.

Iš tikrųjų, šiuose jaunuolių žodžiuose yra daug tiesos. Kelmės vidurinė mokykla buvo pradėta statyti prieš ketverius metus ir turėjo būti atiduota naudotis jau 1956-1957 mokslo metams. Bet dar ir šiandien negalima pasakyti, kada statybininkai atiduos moksleiviams taip laukiamą mokyklą: juk vos pradėtas mūryti antras aukštas. Statyti mokyklą buvo paves-

ta Kelmės rajono statybos-remonto kontorai. Iš pradžių ji karštai ėmėsi darbo. Bet... pirmaisiais metais nesuspėjo užbaigti net pamatų, nes trūko cemento. Pavasarį vanduo išplovė, sugadino padarytą darbą. Teko iš naujo mūryti. Dar per porą metų pavyko sukrauti mokyklos sienas tik truputį aukščiau pirmojo aukšto palangių. Reikėjo dėti perdangas, bet pasirodė, kad joms trūksta armatūros. Ko ne metai praėjo, kol buvo gauta armatūra, uždėtos perdangos. Tačiau bėdoms galo nebuvo. Pasirodė, kad statybos negalima toliau visu tempu vykdyti, nes trūksta plytų.

Argi nieko ir nejudina tokie vėžiški Kelmės vidurinės mokyklos statybos darbų tempai? Visų pirma jie, atrodo, turėtų jaudinti patį užsakovą—LTSR švietimo ministeriją. Deja, to pasakyti negalima. Šių metų birželio pradžioje į Kelmę atvyko kapitalinės statybos skyriaus inžinierius drg. Jukonis. Jis konstatavo, kad statybos aikštėje tėra 15,000 plytų, kai tuo tarpu vienai dienai reikia 10,000 plytų, išpareigojo kuo skubiausiai pateikti vidaus ir lauko kanalizacijos projektą. Išvažiuodamas sudarė aktą, parvykęs įdėjo jį į stalčių ir... vis-

ką užmiršo. Norint bent kitais metais mokyklą aitarant naudotis, dar šiemet iki žiemos pradžios būtina baigti sumūryti sienas ir uždengti stogą. Tada žiemą galima bus įvykdyti vidaus įrengimus".

Iš to kas aukščiau pasakyta jau galime suprasti kokia tvarkė yra įsiviešpatavusi paleikinių režime.

Bet tai dar neviskas. Statyba gal ir geriau vyktų jei mas-koliai neužgrębtų sau visų geresnių medžiagų, o amatininkų netremtų į Rusiją.

Juk patys bolševikai prisipažįsta, jog prie statybos Keldaiuose, darba atlieka ir 13-14 metų vaikai. Kokios gi produkcijos galima iš jų tikėtis?

Naujai Amerikos Vėliavai Yra 1.900 Pasūlymų

Net apie 1,900 skirtingų sumanymų, kokia galėtų būti 49 žvaigždžių naujoji Jungtinių Valstybių vėliava, gaus specialus vėliavai nustatyti komite-tas.

Vėliavos pakeitimas, dadedant vieną žvaigždę, iškilio ryšium su Aliaskos į Jungtines Valstybes išjungimu.

Ekspertai apskaitliuoja, jog iki 1967 metų aliejaus pramonė išleis 140 milijonų dolerių bizno išplėtimui.

Kas peikia savo prekę, tą iš turgaus varo.

ŽVAIGŽDELEI

Daug žiba padangėj žvaigždū-čių.

Vilioja šviesa malonia. Katra gi taip meiliai spindėjo Motuše! Bemigdant mane?

Tai ši, va, mažutė grakštutė: Judri, kaip lašelis rasos, Meili kaip seselės akutė, Gaili, kaip verksmai mūs raudos.

Vai kaip buvo gera, kaip linksma

Namie su gera motuše! Atminus, gaudai ašarėlė Nuriėda per veidą slapčia.

Nors tu bent spindėki, žvaigždele,

Kol ašaros mums nenudžiū, Ir rodyki tolimą kelią

Į brangius tėvų namučius. Putinas.

Vokietijos Kärinė Galia

Vakarų Vokietija, nuo to laiko, kai pradėjo vykdyti atsi-ginklavimą, karinio pajėgumo atstatymui ir ginklavimosi reikalams jau išleidusi virš šešių milijonų dolerių.

Grąžindama karinį pajėgumą, vokiečių federalinė respublika tapo Atlanto pakto narys ir vakariečių kovoje su komunizmu sąjungininke.

Platelių Miestelis ir Gražus Jo Ežeras

Plateliai yra viena seniausių vietovių visoje Zemaitijoje. Juos jau prieš Kristaus laikus lankė pirkliai iš Viduržemio Jūros sričių. Padavimas sako, jog vienas Romos didžiūnas Palemonas su penkiais šimtais palydovų, pasukęs į vakarinius Baltijos pakrantes, išlipo Zemaitijoje ir atvykęs į tą vietą, kuri vadinama Plateliais. Tas kraštas jiems taip patikęs, kad romėnai ten pasiliko ir užėmė net valdovų vietas.

Bet tie atvykėliai greičiausia buvo ne romėnai, bet vikingai iš Skandinavijos, kurie dažnai pasirodydavo Zemaitijoje.

Plateliai yra garsūs ir savo ežeru, kuris yra didžiausias, giliausias ir gražiausias visoje Zemaitijoje. Ežero saloje buvo pastatyta didoka pilis, kurios pamatai užsiliko iki mūsų laikų.

1585 metų inventoriaus aprašyme, kurį atliko valdiškų dvarų prižiūrėtojas Juozas Janavičius Kazickas, apie tą pilį pasakyta štai kas:

"Platelių pilis, esanti ežero

saloje, yra sujungta mediniu tiltu su pakrante. Pilies sienos ir bokštas esą apgriuvę ir jų pataisyti jau nebeįmanoma. Medžiagą iš jos panaudojame kitiems tikslams."

Sakoma, jog senais laikais toje saloje buvo įrengtas gražus sodas arba "gojus", dievalčio Kerniaus garbei. Vėliau ten buvo pastatyti rūmai, kuriuose viešėdavo vasaros metu karalienė Bona, bet ir tuos rūmus švedai sudegino.

Platelių miestelis ir valsčius tačiau gyveno pasiturinčiai ir į valdžios išdą kasmet sumokėdavo 5,900 auksinų, kas anais laikais sudarė nemažą sumą pinigų. 1792 metais Plateliai įgijo laisvojo miesto teises, bet neilgai jais džiaugėsi, nes už trijų metų įsibrovė maskoliai panaikino visas laisves.

Nepriklausomos Lietuvos laikais Plateliai atsigriebė ir virto svarbiu turizmo centru.

Turime Vartoti Daugiau Medaus

Medus yra labai naudingas žmogaus sveikatai. Tepkime medum duona, saldinkim juo gėrimus, valgykim su vaisiais. Seimininkės, medų gali dėti į pvragaičius, tortus bei sausainus. Medų, kaip cukraus pakaitalą, patartina naudoti ir kitokiems valgius paruošiant.

Pradės Gaminti Midų

Ir bolševikai išsigeidė kadaise populiarus lietuvių tarpe midaus. Jis neužilgo bus pradėtas gaminti ir sekančiais metais, po atatinamo išlaikymo, bus pradėtas pardavinėti. Midus būsiąs kelių rūšių ir

stiprumo. Pavadinimai numatyti: "Vilnius", "Liaudis", "Kurortinis" ir "Pilies".

Bus Brangesnis Anglis Washington. — Po pasirašymo naujo kontrakto su 160,000 angliakasių, kompanijos yra nusprendusios pakelti 20 centų ant tono angliės.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IT LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI



A Merry Christmas

MATAS ZIZAS

STATYBOS KONTRAKTORIUS
6929 South California Avenue

LINKIME LINKSMIAUSIŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ - KALĖDŲ



S. BALZEKAS, Sr.

DRAUGAMS,
KOSTUMERIAMS

- ir -

VISIEMS
LIETUVIAMS!



S. BALZEKAS, Jr.

BALZEKAS MOTOR SALES Inc.

"U WILL LIKE US"

CHRYSLER-PLYMOUTH Distributors

4030 Archer Avenue

Phone Virginia 7-1515

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ



PERSONNEL:

V. P. PIERZYNSKI, President
JOHN W. THOMPSON, V.-pres.
LOR. BECZAK, Sec'y-Treas.
JOSEPH J. EZERSKI, Direktor
VICTOR D. GAPS, Direktor

MICHAEL KOLLING, Director
CLIFFORD LYTLE, Director
THADDEUS BECZAK, Director
JOHN YUŠKA, Direktor
ANNA MARTINKUS, Clerk

Continental Savings and Loan Ass'n.

4559 So. Paulina Street

Chicago 9, Illinois

Phone YArds 7-0145

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ LINKIME VISIEMS

Mūsų troškimas yra kad šios KALĖDŲ ŠVENTĖS atneštų daug džiaugsmo ir daug smagumų kiekvienam. Išreikšdami tokius linkėjimus vieni kitiems, mes tuomi prisidedam prie Kalėdų nuotaikos puošnumo ir iškilmingumo. Tai yra mūsų nuoširdžių linkėjimų prasmė šiame didžiųjų švenčių laikotarpyje.



Mūsų protėviai jungdavo šias Kalėdų Šventes su šviesos laimėjimu prieš tamsybės pajėgas, su Saulutės grįžimu iš tolimos nelaisvės. su tiesos triumfu ir pergalė. Mes tikimės, žmonijai įštant tiesos ir laisvės, pasiliuosuos iš tamsybių vergijos ir mūsų tėvų kraštas—Lietuva.

Pivaronas Baking Co.

ALGIRDAS ir LENARD PIVARONAI, Savininkai

Kepėjai Lietuviškos Ruginės Duonos "The Winner" ir Kvietinės Duonos

4622 So. Marshfield Ave.

3200 So. Halsted St.

Mūsų Protėviai Paruošdavo Kalėdoms Ypatingas Puotas

Svečiai Eidami į Puotą Atsinešdavo Savo Peilius ir Šakutes

Svenčių metu daugiau pasiturinti miestiečiai, bajorai ir didžiūnai keldavo puotas, į kurias sukviestas daug svečių, muzikantų, dainininkų, burtininkų ir pan.

Valgių būdavo visokių: rasalas, barščiai, vėdarų dešros, kopūstai su mėsa, lašiniai. Taipgi sukraudavo ant stalų grybus su grietine, jautiena, žąsis, aviiena, vištiena, šerniena, zūkiena, stirniena ir briediena. Ant stalo atnešdavo iškepta pusę ar ketvirtadalį avies, jautio ar kokio žvėries. Čia pat ant stalo pjaustydavo į mažesnius gabalus ir padalindavo valganties. Nestigo ant bajoriškių stalų ir įvairios žuvies. Įdomu, kad žuvis buvo verdama mėsos sultyse, o karpis kepavo tarp lašinių. Pasisalinti valgydavo pyragaičius su medum. Kel jį nepakeitė cukrus, Lietuvoje medus buvo plačiai vartojamas.

Prie didžiūnų ir bajorų stalo pirmasis valgiui susmulkinti įrankis buvo peilis. Vėliau buvo įvestas paprotis vartoti ir šakutes. Valgydavo iš sidabrinų lėkščių, bet, laikui bėgant, atsirado ir fajanso, porcelianos lėkštės, kurios būdavo net brangesnės už sidabrinės. Vynai buvo geriami iš sidabrinų taurių ir taurelių. Sauskai paprastai būdavo irgi sidabriniai.

Svečiai vartodavo savo peilius ir šakutes, kuriuos atgabendavo užsikišę už savo plačių diržų. Mažiau turtingi tenkino si mediniais. Reikalui esant, prie stalo vieni kitiems ūbos reikmenis paskolindavo.

Mėsos ar žuvies kaulus paprastai mesdavo čia pat po stalu, arba atiduodavo tarnams. Vieton staltiesių, burnai nušluostyti, buvo vartojamos nuosavos nosinės.

Vaideliai iš Gyvenimo Lietuvoje Prieš Trejetą Šimtmečiui

Karolis Radvila — Vilniaus Vaivada, kai pasigerdavo, mėgdavo šaudyti iš muškieto ar kardų švaistyti. Pamates bet kur du vyrus besikalbančius, nepastebimai priedavo iš užpakalio ir sumušdavo tuodu kaktomis. Arba kirsdavo kam su lazda į nugara. Tiems, kurie su juo tuo metu "žaisdavo," nesigailėjo dovanų: arklių, puošnių diržų, pistolietų, laikrodžių ir brangių tabakinių.

Karta tas nats Karolis Radvila iskrėtė neiprasta šposa sa-

vo bičiuliui ir favoritui Jonui Pacui. Būdamas "linksmoje nuotakoje," jis tiek įerzino Pacą, kad pastarasis iššaukė šeiminką į dvikovę. Radvila dėl to taip užpyko, kad įsakė surakinti Pacą rėžiais ir įmesti į kalėjimo rūšį.

Ant rytojaus, liepė kalinį apvilkti mirties marškiniais ir, kunigui lydint ir budeliui einant greta, išvesti į aikštę. Artimieji ir svečiai emė maldauti pasigailėti Paco ir jo nebausti, puolė prašydami ant kelių.

Bet Radvila nudavė, kad yra nepermalduojamas ir atrodė, kad bausmė bus tuojau įvykdyta. Tik staiga Radvila nusišypsojo, garsiai prasijuokė ir pribėgęs prie Paco sušuko: "Mat, ai, š tave labiau išgasdinau, negu tu mane savo kvaila dvikveca!"

Paėmęs Pacą už rankos, nusivėdė j rūmus, kur davė daugybę įvairiausių dovanų. Ir iš naujo iškėlė didžiulę puotą — šį sykį Paco garbei! Vynas ir midus liejosi upėmis, linksma nuotaka vis kilo. Tik, nepaprastai tokiu girtuokliavimu, į trečią dieną vargšas Pacas... mirė.

Lietuvoje bajorai ir didžiūnai mėgdavo gerti iš kitų kraštų atgabentus gėrimus: vengrų vynus, prancūzų burgundiškus, šampaną, itališkus ir ispaniškus saldžiuosius (muskatelių ir kitus). Netrukio ir savos gamybos degtinės, midaus, alaus ir "liepinės" — ant liepų žiedų degtinės.

Girtuokliavimu Lietuvoje buvo pagarsėjęs ir kunig. Januška, maršalas prie Lietuvos dvaro. Jisai irgi mėgdavo pasigėres kresti įvairiausias "baikas."

Bet dažniausiai, pradėjęs gerti, užsidarydavo savo kambaryje ir nieko neįsileisdavo. Bet kai turėjo svečių, reikalavo, kad pastarieji tiek gertų, kad čia pat nuo kojų nuvirstų, nes, priešingu atveju, svečiai neparodė pagarbos vynui ir alui, o juo labiau šeiminkui.

Bet jis pats buvo tiek fiziniai stiprus, kad būdamas net ir labai girtas tik išvykdavo kiek pasivažinėti karioje ir neužilgo sugrįždavo visiškai prablaivėjęs.

Taip Kalbėjo Konfucijus

—Didelis žmogus gerbia kitų įsitikinimus, nors ir pilnai nesutikdamas su jomis. Mažas žmogus sutinka su kitų įsitikinimais, ješkodamas sau naudos.

Suo, kurs po kelis kiemus bėgioja, nė vieno gerai nedaboja.

ŠEIMININKĖM PATARIMAI

Kepta Žąsis Ar Antis Obuoliais Įdarytos

Prie žąsies imama nuo dviejų iki trijų svarų obuolių, druskos ir papučimui petražolių lapelių.

Gerai nuvalyti, išskrosti ir išplauti žąsiai nukirstą kaklą, nuplauti iki pirmo sulenkimo sparnus, iki kelių — kojas. Įtrynus iš visų pusių druska, šlaunelis bei sparnelius surišti, kad iškepta žąsis gražiau atrodytų. Dėti, į kepamąją skardą nugara apačion ir kepti karštoje orkaitėje dvi-tris valandas. Kai kepimo metu paviršius iš visų pusių gražiai apkeps, įpilti pusę stiklinės karšto vandens ir kas 10-15 minučių laistyti atsiradusiomis sultimis. Žąsis būna iškepusi, kai ir raumenis lengvai įlenda šakutė.

Obuolius kepimui parinkti vidutinio dydžio, saldrūškčius. Išėmus grūdus ir taureles, kotus palikti. Obuolius galima kepti toje pat skardoje prie žąsies arba atskirai, palaistant kepsnio sultimis. Kai tik suminkštės — išimti ir daboti, kad neištyštų.

Iškepta ir atvėsinta žąsį reikia specialiomis žirkėmis sukarkyti į gabalus arba peiliu supiaustyti. Aplink sutvarkytą žąsį apdėti iškeptus obuolius.

Viršų galima papuošti perpiautomis obuolių puselėmis ir petražolių lapeliais.

Tokiu pat būdu paruošiama bei kepama ir antis.

Kaip Gaminami Troškinti Grybai su Lašiniai ir Grietine

Imame: dubenėlį apvirtų grybų, 3 uncijas lašinių ar taukų, vieną šaukštą miltų, vieną svogūną ir pusę stiklinės grietinės. Nuvalytus, nuplautus ir pasūdytame vandenyje apvirintus grybus sudėti į virimo puodą, įpilti grybų nuovirų ir troškinti ("tušyti") uždengtame puode.

Baigiant troškinti, sudėti spingintus su svogūnais lašinius, grietinę ir pagal skonį druskos.

LIAUDIES DAINA

— Išausk, mergele,
Man marškinėlius:
Be nyčių, be skieto,
Be šaudyklėlės.

— Išark, berneli,
Lygiuosius laukelius:
Be arkljo, be arkljo,
Be noragėlių.

— Pasiūk, mergele,
Baltus marškinėlius:
Be siūlo, be vaško
Ir be adatėlės.

— Nušienauk, berneli,
Žaliąją lankelę:
Be dalgės, be plieno,
Be galastuvėlio.

— Išvelk, mergele,
Baltus marškinėlius:
Be muilo, be šarmo
Ir be vandenilio.

— Sunešok, berneli,
Baltus marškinėlius:
Be dūšios, be kūno
Ir be sveikatėlės.

Vestuvių daina, dainuojama dzūkuose, daugiausia apie Vareną. Ši daina yra viena senesnių ir, nors vadinama vestuvių, bet priskirtina prie humoristinių ir satyrinių dainų.

Svečias "Zakristijoje"

Detroit, Mich.—Kai kunigai klausė išpažinčių, vagis įsibrovė į Fatima bažnyčios zakristiją ir išnešė \$3,600.

Įspėjimas Laiku

San Francisco.—Viename tavernos lange yra išstatytas toks užrašas: "Nelauk susigrūdimų šventėse, išsigerk dabar!"

Pelėda Buvo Laikoma Išminties Paukščiu

Pelėda jau nuo seno buvo laikoma išminties simboliu. O civilizacijoje atsilikę tikėdavo, kad pelėdos ūbavimas pranašauja mirtį. Pelėda yra būdingas nakties paukštis, nes silpnai matydama dienos šviesoje, yra ypatingai žvali tamsoje. Ūbādama, jinau baugina gyvūnėlius, o kada tie, neįprasto garso išgasdinti, pradeda bėgti, pelėda juos tamsumoje užmato ir sugauna. Jos akys gali pla-

čiai praplėsti leliukę, puikiai užmato arti ir toli esantį daiktą. Pelėdos plunksnos yra išskiriančiai minkštos ir švelnios, todėl ji gali labai tyliai skristi. Per parą ji suėda tiek maisto, kiek pati sveria.

Nukenčia Nuo Šalčių

Galeburg, Ill.—Miestas buvo pritrūkęs vandens, kuomet svarbiausias, 36 colių vandentiekis sprogo nuo šalčio, o pataisymas jo užtruko ilgesnį laiką.

Neparduok žąsies už grašį, jeigu tikiesi iš jos gauti kiaušinių ir plunksnų. Nuo pikto žvėries pabėgsi, bet nuo pikto liežuvio nepasi slėpsi.

Linksmiausių Kalėdų Švenčių

Linkime Visiems Mūsų Kostumeriams ir Draugams.

Ona Bruzgulienė

JUSTICE PARK, ILL.

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ



Dr. Antanas ir Ona Gussen

CICERO, ILLINOIS

Linksmų Kalėdų Švenčių!

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIME SAVO DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.



BEVERLY HILLS GELINYCIA Guzauskai-Savininkai

2443 WEST 63rd STREET — CHICAGO, ILL.

Linksmų Kalėdų Švenčių



JUOZAS SPAITIS

ISDIRBEJAS LINCOLN STORM WINDOWS

3261 S. Halsted St. — Tel. Victory 2-0399

LAI SIOS ŽIEMOS ŠVENTĖS — KALĖDOS BŪNA KUOLINKSMIAUSIOS VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.



K. BEINARAUSKAS

3301 So. Emerald Ave. Chicago, Illinois

Linksmų Kalėdų Švenčių

LAI SIOS ŽIEMOS ŠVENTĖS — KALĖDOS BŪNA KUOLINKSMIAUSIOS VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.



Mr. & Mrs. William B. Sebastian
Yes, There is JUSTICE Electric

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!

Linkime Visiems Mūsų Kostumeriams ir Draugams.



Westwood Liquor Store

ALEKSAS ŠIMKŪNAS, Savininkas

2441 West 69th Street
Rinktiniai Vynai, Likeriai ir Alus.

Tel. Prospect 6-5951
CHICAGO 29, ILL.

Linksmų Kalėdų Švenčių!



LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI

George F. Rudmin

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIUS

3319 So. Litanica Ave.

Linksmų Kalėdų Švenčių

VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.



AL. G. KUMSKIS

PRESIDENT LITHUANIAN DEMOCRATIC

NATIONAL COMMITTEE